

prope subiectus annis excepit, eaque imum adhuc occupantia alveum inspicientibus objicit. Inde Scriptores inepti argumentum sumpserunt eumulgandi, incolas Cartusiensibus infestos, ultricibus undis absorptos. Terricus opportunitatem nactus patrimonium suo Cœnobio componendi, excisi populi agros à Pontifice, et à Cæsare impetrat. Robertus postea Archiep. Viennensis, et Humbertus III à Sabaudia, ius iure acquisitum comprobarunt. Sed, et alios quamplures in benefactorum Catalogum hæc Domus congressit.....

Aiunt Terrico animi vires ferarum venatione in hoc saltu exercenti sæpe occurrisse duodecim albi coloris Cervos, quos assequi cum nunquam valuisset, tandem intellexit Cervos Cartusienses esse, candore, morum innocentia, ac indumentorum colore æque pre se ferentes; et ceu Cervos ad venas aquarum, indeficientem honorum omnium fontem Deum sitientes. Eo frequentioris Ceruorum occursus portento cœlitus sibi indicari, debere iam, belluarum sylvestrium infectatione abdicata, mundoque repudiato, animatum venatore Deo sacram se prædam sistere, eaque de causa luculento in ea Sylva moliendo Cartusiensium claustrò, amplectendisque Brunonis consuetudinibus animum adiecisse....

Morotivs, p. 228 et 229.

V. — PIÈCE E.

Ἀλλοβριγες, Γαλλῶν ἔθνος.
 Δύσμαχον δὲ αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις,
 ἀπὸ τῆς ἀπόπτως ἐπ' ἡμέραν ἡπι-
 ρόμεναι τε καὶ νησόμεναι. Οἱ δὲ
 πλείους ἐπόλεμον. Του δὲ Καίσαρος
 Γαίου περὶ τῶν πόλεων σταυρῶν
 πηξάμενον ὑψηλῶς, καὶ τοῖς σταυ-
 ραῖς ἐπι δέντρος γεφυρώματα, ὃ μὲν
 κλύθων ἐχώρει διὰ τῶν σταυρωμά-
 των ὑπὸ τοῖς γεφυρώμασι: Ῥωμαῖοι
 δὲ ἀδίεες ἐν καὶ ἐπιμονον τὸ ἔργον.

ALLOBRIGES, Gallorum
 gens. Urbes illorum erant
 expugnatu difficiles, quòd
 propter æstus reciprocationem
 quotidie nunc in continentis,
 nunc in insulæ formam mutarentur.
 Illi navibus bellum gerebant.
 Cùm autem C. Cæsar excelsos
 vallos circum illorum urbes
 fixisset, et vallis pontes imposuisset,
 fluctus quidem per medium vallum
 sub pontibus transibat: Romani
 verò tutò et absque irruptione
 opus continuabant.

Dom Bouquet, t. I, p. 821. (Ex Suida, de Gallis, t. II, p. 64.)